

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ/CULT STORIES

Ιδρυτής σειράς
Άρης Μαραγκόπουλος

Επιμέλεια σειράς: Άρτεμις Λόη
Μετάφραση: Γιώργος Μπέτσος
Επιμέλεια - Διόρθωση: Λένια Μαζαράκη
Σελιδοποίηση: Μαρίνα Μπίτσικα
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Κώστας Χουκουλιάς

Τίτλος πρωτοτύπου: *Cities of the Red Night*
Copyright © William S. Burroughs, 1981
All rights reserved

Copyright © 2022 Εκδόσεις Τόπος
για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο
ISBN: 978-960-499-428-1

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύονται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις Τόπος
Πλαπούτα 2 και Καλλιδρομίου
11473, Αθήνα
Τηλ.: 210 8222835-856
Fax: 210 8222684
Κεντρική διάθεση
Τηλ.: 210 3221580

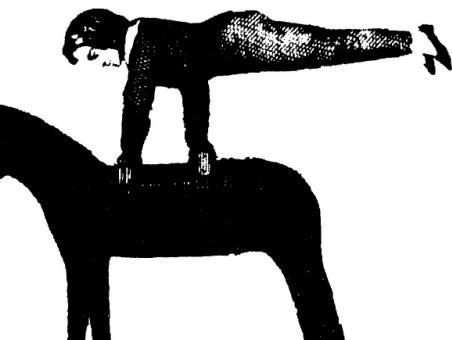
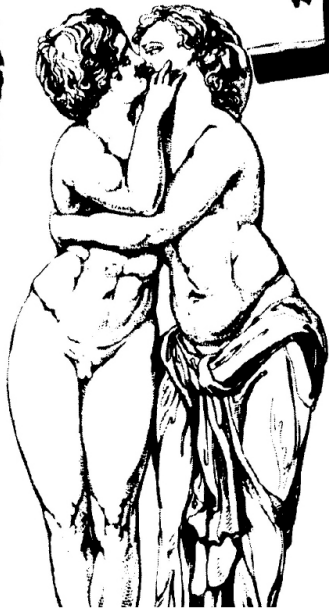
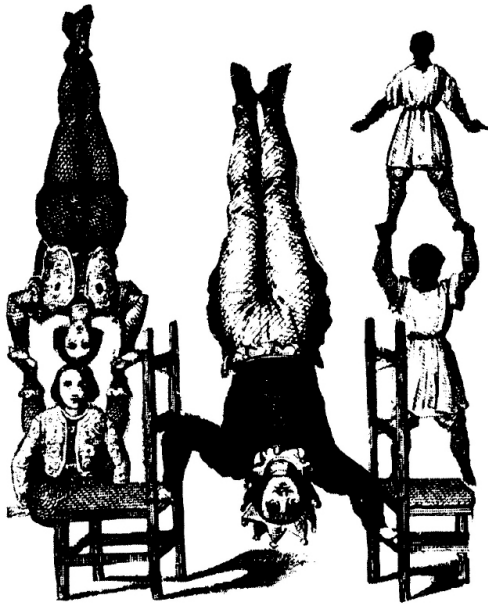
www.toposbooks.gr

Ουίλιαμ Σ. Μπάροουζ

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ
ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Μετάφραση
Γιώργος Μπέτσος

Περιεχόμενα

ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΑΣ!	ix
ΕΠΙΚΛΗΣΗ	xv

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ο ΥΓΕΙΟΝΟΜΟΣ	3
ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΘΙΒΕΤ ΜΕ ΤΑ ΚΙΑΛΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ	14
ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΙΑΤΡΟΣ	19
ΕΔΩ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ	23
Η ΔΙΑΣΩΣΗ	31
ΧΑΡΜΠΟΡ ΠΟΪΝΤ	34
Ο ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΨΩΛΛΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ	39
ΙΧΝΗ ΠΥΡΕΤΟΥ	57
Ο ΞΕΝΟΣ	61
ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΒΙΒΑΣΗΣ	69
LETTRE DE MARQUE	75
ΕΙΣΑΙ ΑΛΜΥΡΟΣ;	82
ΑΛΟΓΑΚΙ ΚΑΙ ΨΑΘΙ ΚΑΙ ΑΝΕΜΟΙ ΓΟΡΓΟΙ	88
ΠΟΡΤ ΡΟΤΖΕΡ	102
ΒΑΣΙΣΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ	115
QUIÉN ES?	129
ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ	136
ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ	142
NECESITA AUTOMÓVIL	154
POR CONVENCIÓN ZARATA	164

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ	175
ΤΕΛΟΣ Η ΘΕΣΗ ΑΜΥΝΑΣ	183
ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΓΛΩΣΣΑ	190
ΤΟ ΜΕΡΟΔΟΥΛΙ ΕΝΟΣ ΚΑΟΥΜΠΟΪ	201
ΕΝΑ ΤΣΙΖΚΕΪΚ ΜΙΜΕΙΤΑΙ ΤΟ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ	206

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ Η ΦΡΟΥΡΑ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΗ	212
ΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΚΑΛΕΙ ΠΕΤΣΩΜΕΝΟ	223
ΣΕΝΑΡΙΟ / ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ	228
ΕΥΓΕ, ΟΡΙΣΤΕ ΟΙ ΑΠΕΘΑΝΤΟΙ	239
ΕΔΩ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΛΕΠΤΟΣ ΣΑΝ ΧΑΡΤΙ	250
ÉTRANGER QUI PASSAIT	252
ΟΙ ΑΝΑΤΑΡΑΧΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ	258
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΤΑΜΑΓΚΙΣ	266
ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΓΥΜΝΟΙ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΙ ΤΟΥΦΕΚΙΖΟΥΝ ΞΙΠΑΣΜΕΝΟΥΣ ΜΠΑΜΠΟΥΙΝΟΥΣ	272

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΑ	279
ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ «Α»	289
ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΥΒΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΩ ΠΑΝΤΟΥ	293
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΤΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΕΙ	307
ΔΙΑΛΕΞΗ ΕΝ ΕΞΕΛΙΞΕΙ	315
ΥΣΤΕΡΟ ΕΝΟΣ ΟΝΕΙΡΟΥ	330
ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ	336
ΚΙΝΕΙΤΑΙ, ΕΛΕΓΧΕΙ, ΣΦΑΖΕΙ	343
ΠΟΤΕ ΘΑ ΒΑΛΕΙ ΜΥΑΛΟ ΤΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ;	350
ΝΑ ΤΗΝ ΞΑΝΑΠΑΖΑΡΕΨΕΙΣ ΤΕΤΟΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ	356
ΑΠΕΜΕΙΝΑΝ ΜΟΝΟ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ	369
ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΣΑΣ	370
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΠΟΡΤ ΡΟΤΖΕΡ	386
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	389

Τα ισπανικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά έχουν μεταφερθεί αυτούσια από το πρωτότυπο κείμενο.

ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΑΣ!*

Οι φιλελεύθερες αρχές τις οποίες αντιπροσώπευαν η Γαλλική και η Αμερικανική Επανάσταση, καθώς και οι μετέπειτα φιλελεύθερες εξεγέρσεις του 1848 είχαν συστηματοποιηθεί και εφαρμοστεί σε πειρατικές κοινότητες ήδη έναν αιώνα νωρίτερα. Ακολουθεί απόσπασμα από τη *Θωριά της μαύρης παντιέρας* του Ντον Κ. Σάιτζ:

Ο Κάπτεν Μίσιον ήταν ένας από τους προδρόμους της Γαλλικής Επανάστασης. Ήταν εκατό χρόνια μπροστά από την εποχή του και η σταδιοδρομία του Μίσιον είχε ως αφετηρία την επιθυμία του να ευπρεπίσει το τοπίο της ανθρωπότητας. Όπως είθισται, τούτη η πρωτοβουλία κατέληξε στον πιο ανοιχτόμυαλο ευπρεπισμό της δικής του μοίρας. Σύμφωνα με αφηγήσεις, ο Κάπτεν Μίσιον, έχοντας οδηγήσει το πλοίο του σε νίκη ενάντια σε βρετανικό πολεμικό, συγκάλεσε συγκέντρωση του πληρώματος. Όσοι επιθυμούσαν να τον ακολουθήσουν θα καλωσορίζονταν και θα αντιμετωπίζονταν σαν αδέρφια· όσοι δεν επιθυμούσαν κάτι τέτοιο θα μεταφέρονταν ασφαλείς στην ακτή. Άπαντες ενστερνίστηκαν τη Νέα Ελευθερία. Ορισμένοι προθυμοποιήθηκαν να σπκώσουν αμέσως τη μαύρη παντιέρα, όμως ο Μίσιον διαφώνησε λέγοντας πως δεν ήταν πειρατές αλλά εραστές της ελευθερίας οι οποίοι πολεμούσαν για ίσα δικαιώματα ενάντια στην τυραννία του κράτους που μαστίζει τα έθνη·

* FORE! στο πρωτότυπο. Αναφώνηση που απαντάται στα γήπεδα του γκολφ – προειδοποιεί ώστε ανυποψίαστοι παίκτες να απομακρυνθούν από την τροχιά της μπάλας. (Σ.τ.Μ.)

ως εκ τούτου υπέδειξε τη λευκή σημαία ως ιδανικότερο έμβλημα. Τα χρήματα του πλοίου έμπαιναν σε ένα σεντούκι το οποίο αποτελούσε κοινή περιουσία. Τα ρούχα πλέον μοιράζονταν σε όλους όσοι τα είχαν ανάγκη – η δημοκρατία της θαλάσσης τέθηκε σε πλήρη ισχύ.

Ο Μίσιον τούς συμβούλεψε να ζουν σε απόλυτη αρμονία μεταξύ τους· τους εξήγησε πως μια πλανημένη κοινωνία θα συνέχιζε να τους κρίνει ως πειρατές. Κατά συνέπεια, αυτό που τους ανάγκαζε να κηρύττουν τον πόλεμο σε όσα έθνη τούς απαγόρευαν την πρόσβαση στα λιμάνια τους δεν ήταν η έφεση στη βαρβαρότητα, αλλά το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. «Κηρύττω τούτο τον πόλεμο και συνάμα σας παραινώ να επιδεικνύετε ανθρωπίνη και γενναϊόδωρη συμπεριφορά απέναντι στους αιχμαλώτους σας, αφού αυτό φανερώνει σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τον χαρακτήρα μιας ευγενικής ψυχής, δεδομένου πως δεν θα τύχετε της ίδιας μεταχείρισης αν βρεθείτε στο έλεος των εχθρών μας επειδή σας πρόδωσε η τύχη, η θέληση ή το θάρρος σας...» Το *Nieustadt* από το Άμστερνταμ κουρσεύτηκε, και στα λάφουρα περιλαμβάνονταν δύο χιλιάδες λίρες, σκόνη χρυσού και δεκαεφτά σκλάβοι. Οι σκλάβοι προσχώρησαν στο πλήρωμα και ντύθηκαν με τα περίσσια ρούχα του ολλανδικού σκαριού. Ο Μίσιον έβγαλε λόγο στον οποίο αποκήρυτε τη δουλεία, υποστηρίζοντας πως οι άνθρωποι που πωλούν συνανθρώπους τους σαν να είναι ζώα αποδεικνύουν πως η θρησκεία τους δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια φάρσα, αφού κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να στερεί την ελευθερία ενός άλλου...

Ο Μίσιον εξερεύνησε την ακτογραμμή της Μαδαγασκάρης και ανακάλυψε έναν κόλπο δέκα λεύγες βόρεια του Ντιέγκο Σουάρεζ. Αυτή ήταν και η τοποθεσία που αποφασίστηκε πως θα φιλοξενούσε το παράλιο αρχηγείο της Δημοκρατίας – εκεί θα χιζόταν μια πόλη, θα κατασκευάζονταν προβλήτες κι έτσι οι άποικοι θα είχαν ένα μέρος το οποίο θα μπορούσαν να θεωρούν δικό τους. Η αποικία, η οποία ονομάστηκε Λιμπερτίτια, ήταν εναρμονισμένη με τα άρθρα που συνέταξε ο Κάπτεν Μίσιον. Μεταξύ άλλων,

προβλέπονταν τα εξής: ψηφοφορίες των κατοίκων για τη λήψη όλων των αποφάσεων που αφορούσαν την αποικία· κατάργηση της δουλείας για τον οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένου και του χρέους· κατάργηση της θανατικής ποινής· ελευθερία θρησκευτικών πεποιθήσεων και λατρείας χωρίς κυρώσεις ή άσκηση οποιασδήποτε φύσεως βίας.

Η αποικία του Κάπτεν Μίσιον, η οποία αριθμούσε περίπου τριακόσια άτομα, καταστράφηκε έπειτα από αιφνιδιασική επίθεση ιθαγενών και ο ίδιος ο Κάπτεν Μίσιον σκοτώθηκε λίγο αργότερα σε ναυμαχία. Υπήρχαν και άλλες παρόμοιες αποικίες· στις Δυτικές Ινδίες, στην Κεντρική Αμερική καθώς και στη Νότια, όμως δεν κατάφεραν να επιβιώσουν, μιας και δεν διέθεταν το απαραίτητο πληθυσμιακό δυναμικό ώστε να αντεπεξέλθουν στις επιθέσεις. Αν είχαν σωθεί, η παγκόσμια ιστορία μπορεί να ήταν διαφορετική. Φανταστείτε διάφορες τέτοιες οχυρωμένες θέσεις σε ολόκληρη τη Νότια Αμερική και στις Δυτικές Ινδίες, διάσπαρτες από την Αφρική ως τη Μαδαγασκάρη – ως τη Μαλαισία και τις Ανατολικές Ινδίες, θέσεις οι οποίες θα πρόσφεραν άσυλο σε φυγάδες από τη δουλεία και την καταπίεση: «Ελάτε σε εμάς και ζήστε υπό την αιγίδα των Άρθρων».

Βρίσκουμε αμέσως συμμάχους στους ανά τον κόσμο υποδουλωμένους και στους καταπιεσμένους, από τις βαμβακοφυτείες του αμερικανικού Νότου ως τις φυτείες των ζαχαρότευτλων στις Δυτικές Ινδίες, σε ολόκληρο τον γηγενή πληθυσμό της αμερικανικής ηπείρου, σε εκείνους που οι Ισπανοί ταπεινώσαν και τους μετέτρεψαν σε δουλοπάροικους καταδικασμένους σε απάνθρωπη φτώχεια και αμάθεια, σε εκείνους που εξολοθρεύτηκαν από τους Αμερικανούς και μαγαρίστηκαν από τις ασθένειες και την αχρειοσύνη τους, στους ιθαγενείς της Αφρικής και της Ασίας – όλοι τους είναι πιθανοί σύμμαχοί μας. Οχυρωμένες θέσεις οι οποίες υποστηρίζουν και υποστηρίζονται από ομάδες ατάκτων που διεξάγουν ανταρτοπόλεμο, θέσεις στελεχωμένες με στρατιώτες, εφοδιασμένες με όπλα, φάρμακα και πληροφορίες από τον ντόπιο πληθυσμό... Ένας τέτοιος συγκερασμός θα ήταν ανίκητος. Αν αναλογιστούμε πως ολόκληρος ο αμερικανικός στρατός δεν κατάφερε να κερδίσει τους Βιετκόνγκ σε μια εποχή όπου το πυροβολικό και τα αεροπορικά χτυπήματα καθιστούσαν τις οχυρωμέ-

νες θέσεις αμελπίτες, γίνεται σαφές πως οι ευρωπαϊκοί στρατοί οι οποίοι θα επιχειρούσαν σε άγνωστη επικράτεια, εκτεθειμένοι στις βαριές ασθένειες των τροπικών χωρών, θα ήταν αδύνατον να νικήσουν αν αντιμετώπιζαν τον ανταρτοπόλεμο και τις οχυρωμένες θέσεις. Φανταστείτε τις δυσκολίες που θα συναντούσε ένας τέτοιος στρατός εισβολής: διαρκής παρενόχληση από αντάρτες, ένας παντελώς εχθρικά διακεείμενος τοπικός πληθυσμός έτοιμος ανά πάσα στιγμή να χρησιμοποιήσει δηλητήριο, παραπληροφόρηση, φίδια και αράχνες στο κρεβάτι του στρατηγού· αρμαδίοι φορείς της θανατηφόρας ασθένειας της γεωφαγίας τρυπώνουν κάτω από τους στρατώνες όπου γίνονται οι μασκόντες του συντάγματος λίγο πριν αρχίσουν να θερίζουν η δυσεντερία και η ελονοσία. Όπως ήταν αναμενόμενο, οι πολιορκίες κατέληγαν σε πανωλεθρίες. Οι Αρθρολογημένοι αρνούνται να υποκύψουν. Ο λευκός άνθρωπος απαλλάσσεται από το πρότερο άχθος του.* Οι λευκοί θα είναι ευπρόσδεκτοι ως εργάτες, μέτοικοι, δάσκαλοι και τεχνίτες, αλλά όχι ως άποικοι ή αφέντες. Κανείς δεν επιτρέπεται να παραβιάσει τα Άρθρα.

Φανταστείτε ένα τέτοιο κίνημα σε παγκόσμια κλίμακα. Ενόψει της εφαρμογής της ακραιφνούς ελευθερίας, η Γαλλική και η Αμερικανική Επανάσταση θα ήταν υποχρεωμένες να υλοποιήσουν τις διακηρύξεις τους. Επιπλέον, θα περιοριζόταν ο καταστροφικός αντίκτυπος της ανεξέλεγκτης εκβιομηχάνισης, αφού οι εργάτες των εργοστασίων και οι κάτοικοι των εξαθλιωμένων αστικών περιοχών θα αναζητούσαν καταφύγιο στις Αρθρολογημένες περιοχές. Όλοι οι άνθρωποι θα είχαν το δικαίωμα να εγκατασταθούν σε οποιαδήποτε περιοχή επέλεγαν. Η γη θα ανήκε σε εκείνους που την εκμεταλλεύονταν. Τέρμα τα λευκά αφεντικά, οι Πούκα Σαχίμπ, οι Πατρόν και οι άποικοι. Η κλιμάκωση της μαζικής παραγωγής και η συσσώρευση του πληθυσμού στις αστικές περιοχές θα αναστέλλονταν· κανείς δεν θα είχε λόγο να δουλέψει στα εργοστάσιά τους και να αγοράσει τα προϊόντα τους τη στιγμή που θα μπορούσε να ζήσει από τα λιβάδια και τη θάλασσα, από τις λίμνες και

* Αναφορά στο «Άχθος του λευκού», το διαβόητο ποίημα του Κίπλινγκ στο οποίο ο συγγραφέας εκλογικεύει τον ιμπεριαλισμό ως ηθική ευθύνη της λευκής φυλής επιφορισμένης με τον εκπολιτισμό των υπολοίπων. (Σ.τ.Μ.)

τα ποτάμια σε περιοχές άπιστευτης αφθονίας, κι επειδή θα ζούσε από τη γη, θα είχε και κίνητρο να προστατέψει τους πόρους της.

Παραθέτω το συγκεκριμένο παράδειγμα αναδρομικής ουτοπίας γιατί θα μπορούσε όντως να έχει πραγματοποιηθεί σε επίπεδο διαθέσιμων τεχνικών και ανθρώπινων πόρων της εν λόγω εποχής. Αν ο Κάπτεν Μίσιον είχε καταφέρει να ζήσει αρκετά ώστε να δώσει το παράδειγμα και στους υπολοίπους, η ανθρωπότητα ίσως να είχε δραπετεύσει από το μοιραίο αδιέξοδο των ανεπίλυτων προβλημάτων με τα οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι σήμερα.

Είχαμε την ευκαιρία, όμως τη χάσαμε. Οι αρχές της Γαλλικής και της Αμερικανικής Επανάστασης έγιναν ανούσια ψέματα αρθρωμένα από στόματα πολιτικών. Οι φιλελεύθερες επαναστάσεις του 1848 δημιούργησαν τις επονομαζόμενες δημοκρατίες της Κεντρικής και της Νότιας Αμερικής, με μια θλιβερή ιστορία δικτατοριών, καταπίεσης, διαφθοράς και γραφειοκρατίας η οποία έθεσε αυτή την αχανή και αραιοκατοικημένη ήπειρο εκτός κάθε προοπτικής συλλογικότητας κατά τα διδάγματα του Κάπτεν Μίσιον. Σε κάθε περίπτωση, η Νότια Αμερική σύντομα θα αυλακωθεί από διασταυρούμενους αυτοκινητοδρόμους και από μοτέλ. Στην Αγγλία, στη Δυτική Ευρώπη και στην Αμερική ο υπερπληθυσμός που επέφερε η Βιομηχανική Επανάσταση αφήνει ελάχιστο χώρο για αυτόνομες κοινότητες, οι οποίες μάλιστα συνήθως υπόκεινται στο κρατικό και στο ομοσπονδιακό δίκαιο, και συχνά δέχονται τις οχλήσεις των ντόπιων. Κοινώς, δεν υπάρχει καθόλου χώρος για «απελευθέρωση από την τυραννία των κυβερνήσεων», αφού οι αστοί εξαρτώνται από αυτές για τροφή, ενέργεια, νερό, συγκοινωνίες, προστασία και ευημερία. Το δικαίωμα να ζεις όπου εσύ θες, με συντρόφους της επιλογής σου και τηρώντας νόμους με τους οποίους συμφωνείς, πέθανε τον δέκατο όγδοο αιώνα μαζί με τον Κάπτεν Μίσιον. Μόνο ένα θαύμα ή μια καταστροφή θα μπορούσε να το αποκαταστήσει.

ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Τούτο το βιβλίο αφιερώνεται στους Προαιώνιους, στον *Χουμουάουα*, τον Άρχοντα των Βδελυγμάτων, το πρόσωπο του οποίου είναι μάζα από έντερα και η ανάσα του η μπόχα της κοπριάς και το άρωμα του θανάτου, Ερεβώδης Άγγελος των απεκκριμάτων και της ξινίλας, Άρχοντας της Σήψης, Άρχοντας του Μέλλοντος που καβαλικεύει τη μουρμουριστή όστρια· στον *Παζούζου*, τον Άρχοντα του Πυρετού και της Μάστιγας, Ερεβώδη Άγγελο των τεσσάρων ανέμων με τα σαπισμένα αχαμνά και τα κοφτερά δόντια απ' όπου βγάζει φοβερές κραυγές πάνω από ρημαγμένες πόλεις· στον *Καιούλου*, το Ερπετό σε Λήθαργο που κανείς δεν μπορεί να καλέσει· στους *Ακχάρου*, που πίνουν ανθρώπων αίμα επειδή αποζητούν να γίνουν άνθρωποι· στους *Λαλούσου*, που στοιχειώνουν τα μέρη των ανθρώπων· στον *Γκελάλ* και στη *Λίλιθ*, που εισβάλλουν στα κρεβάτια των ανθρώπων και τα παιδιά τους γεννιούνται σε μέρη μυστικά· στον *Ανιού*, τον Σπορέα Καταιγίδων που μπορεί να καταυγάσει τον νυχτερινό ουρανό· στον *Μαλάχ*, τον Άρχοντα του Θάρρους και της Ανδρείας· στον *Ζαγκουρίμ*, που ο αριθμός του είναι το είκοσι τρία και σκοτώνει με τρόπους ανερμήνευτους· στον *Ζαχρίμ*, πολεμιστή μεταξύ πολεμιστών· στον *Ιτζάμνα*, το Πνεύμα της Πρωινής Ομίχλης και Προάγγελο της Βροχής· στην *Ιξ Τσελ*, την αραχνιά που πιάνει την πρωινή πάχνη· στον *Ζουχούι Κακ*, την Παρθένο Φλόγα· στον *Α Τζιζ*, τον Άρχοντα του Ψύχους· στον *Κακ ου Πακάι*, που δουλεύει στη φωτιά· στην *Ιξ Ταμπ*, Θεά των Σχοινιών και των Θηλιών, προστάτιδα όλων των απαχονισμένων· στον *Σμούουν* τον Σιωπηλό, δίδυμο αδερφό της Ιξ Ταμπ· στον *Ζολόιλ*, τον Άμορφο, Άρχοντα της Αναγέννησης· στον *Αγκούτσι*, Άρχοντα των Εκπερματίσεων· στον *Όσιριν* και στον *Άμμωνα*

στην ιθυφαλλική μορφή τους· στον *Χεξ Τσουν Τσαν*, τον Επικίνδυνο· στον *Α Πουκ*, τον Καταστροφέα· στον *Μεγάλο Προαιώνιο Θεό* και στο *Αστρικό Κίβινος*· στον Πάνα, τον Θεό του Πανικού, στους ανώνυμους θεούς της αταξίας και του κενού· στον *Χασάν Ι Σαμπάχ*, τον Άρχοντα των Δολοφόνων.

Σε όλους τους γραφείς, τους καλλιτέχνες και σε εκείνους που εντρυφούν στη μαγεία, μέσω των οποίων έχουν λάβει υπόσταση τούτα τα πνεύματα...

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ. ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ.

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

